

ОКОПНЕ ЛІДЕРСТВО?

(Закінчення.
Початок на 1 стор.)

цій було віднесено й те, що «...з великим запізненням розпочалась агітаційна робота за кандидатів від комсомолу, не були створені групи прихильників, вчасно не тиражувались агітаційні матеріали. Майже вся передвиборна кампанія проводилась силами відповідальних працівників апаратів райкомів, міськкомів ЛКСМУ. Первинні ж комсомольські організації виступили у ролі спостерігачів...».

Мабуть, на цьому моменті варто спинитись більш детально. Хоча б тому, що проблема ця, не дивлячись на її вагу, по суті, промайнула непомітно. І все ж, час би і задатися питанням: де ж ота понад стотисячна монолітна армія комсомольців, від імені якої ще й досі продовжують робити різного роду публічні заяви їх лідери? Чому не сказала свого вирішального голосу, не підтримала?

З цього приводу досить однозначно висловлювались на засіданні бюро обкому ЛКСМУ більш «приземлені» до реалій окремі його учасники. За словами голови обласного Товариства воїнів-інтернаціоналістів І. Петаха, було б хибним вважати, що комсомол на виборах програвав, бо насправді ж він просто-напросто і не грав. Це з одного боку. З іншого ж, на думку секретаря обкому ЛКСМУ Ю. Ключевського, обласна комсомольська організація (або так звані «низи», на які функціонери звикли покладатися й розраховувати) вже давно — не масова, й існує вона такою в основному лише на папері. Чи не звідси йде небезпечний для організації самообман?

Та все ж всебічного аналізу, не говорячи вже про серйозну, чесну політичну оцінку діяльності комсомолу області, стану й перспектив молодіжної політики на фоні невтішних післявиборчих результатів, розстановки сил й мобілізації їх хоча б на останній тур виборів, на жаль, не відбулось. Зрештою, його (аналізу) й не могло бути. Адже в порядок денний це питання було включено, так би мовити, «між іншим» серед решти пунктів. То й не дивно, що розмова на бюро звелась до ритуальних «окремих зауважень з окремих питань...». Куди більш важливою стала, приміром, проблема розподілу у вузькому колі комсомольських працівників безкоштовних та пільгових туристичних закордонних путівок. Ось де по-справжньому розгорілись дебати між потенційними претендентами-туристами. Що там якісь уроки виборів! Та й для чого вони (уроки) функціонерам? Адже для більшості з них відверта поразка їх організації на політичній арені все одно навряд чи серйозно порушить їх безтурботний матеріальний статус-кво. Втім, тут дійсно є чому дивуватись: обласна комсомольська організація з дня на день сксрочується наростаючими темпами (лише за I квартал поточного року чисельність організації впала на 1517 чоловік. Однак і ця цифра дуже відносна. Адже не секрет, що ціла армія «комсомольців» вже давно перебуває у ВЛКСМ чисто символічно, й по суті — лише на папері. Хто підрахає скільки у тісних спілчанських рядах подібних «мертвих душ»? У той час лише на зарплату комсомольські працівники «з'їдають» близько 80 відсотків свого бюджету, до того ще й левову пайку цільових допінгових дотацій. До їх послуг — службові машини, насиджені кабінети з телефонами та селекторами (словом, все як «у людей»). І хоча перший секретар ОК ЛКСМУ В. Приходько й визнав, що виборна кампанія стала «чудовим засобом відривання комсомольських працівників від зручних крісел та службових автомобілів...», та, схоже, відмовлятися від цих благ у роботі з молодіжними масами ніхто з них не збирається. Свідченням тому

— нещодавній селекторний пленум обкому комсомолу (виявляється, є й такі «новаторські» форми роботи обласного виборного органу), на якому обирався «всього-на-всього»... представник до ЦК ВЛКСМ від Закарпаття. Знову не відриваючись від крісел?

Як бачимо, ніщо не заважає комсомольській еліті продовжувати чудово творити видимість копіткою, щоденної політичної діяльності (бюро, пленуми, наради і т. д.) на благо широких молодіжних верств...

Так що ж, може, настав час припинити лукавити й визнати очевидне: ідея надмірної політизації, штучного штовхання (як ззовні, так і з середини) комсомолу на арену політичної боротьби по суті — безплідна. Гляньмо на речі чесно: номінально практично усюди, (а в багатьох місцях уже і реально) нема первинних комсомольських організацій, на які робиться головна ставка у відомих документах «оновленої» Спілки. Нема ідейної, організаційної єдності, вичерпався кредит довіри до комсомолу з боку молоді. Від цього всього не втечеш...

Однак життя, як відомо, не терпить пустоти: замість старого ВЛКСМ потрібно створити щось інше, нової якості, більш радикальне. Що саме? Це питання було центральним на XXI з'їзді ВЛКСМ. Однак, думається, надіятись на те, що на цьому форумі визначиться чіткий спосіб трансформації комсомолу в організацію прогресивну, життєздатну, навряд чи можна було. Хоча б тому, що шлях, по якому пропонують йти його документи (як попередні, так і підсумкові), збереження хоч і федеративної, але знову масової, молодіжної громадсько-політичної організації. Ставка в них й надалі робиться на роботу з усіма верствами молоді, згуртування її на широкій політичній платформі (зрештою, настільки широкій, що вона вже не здатна бути політичною). Так що особливий оптимізм результати з'їзду навряд чи викликали у молодіжних масах (окрім що, звичайно, у функціонерів, основна частина яких — ті ж делегати з'їзду: хто ж буде пиляти сук, на якому зручно сидить?).

Виходить, спасіння молодих — справа рук самих молодих? Так чи інакше, але вже сьогодні, виходячи із специфіки нашого краю, потрібно думати, яка організація потрібна саме молоді, а не окремим «кращим її представникам». Що це буде: просто молодіжний рух (громадська організація) чи молодіжна профспілка (функція - захист соціально-економічних інтересів молоді), а можливо й молодіжна партія («чисто» політична організація)? Чи щось принципово відмінне?

Відповіді на ці питання змогла б дати молодь через референдум, соціологічні дослідження, перереєстрацію членів ВЛКСМ, словом, через заходи, необхідність яких назріла давно.

Звичайно, обласна комсомольська верхівка чудово знає, що результати, скажімо, перереєстрації членів ВЛКСМ, будуть не на їх користь, так само, як і забезпечення права вільного виходу із Спілки. Саме тому й не форсується ними рішення цих кардинальних питань, а продовжується по суті штучне утримання баласту організації.

І все ж, хочеться надіятись на те, що хоча б напередодні з'їзду ЛКСМУ знайдуться здорові, тверезі сили у обласній комсомольській організації, які зможуть взяти на свої плечі тягар радикальних реформ молодіжної Спілки й, врешті-решт, визнати, що організація, яка об'єднує всіх, на ділі ж не об'єднує нікого... Можливо, тоді й позбудеться обласна організація Спілки дитячої хвороби політичних ілюзій...

В. ЧУБІРКО.